

ΧΑΪΚΟΥ

1. Η σαΐτα με το νήμα πέρασε να υφάνει τον χρόνο, τα δάχτυλα άφησαν το σημάδι τους.
2. Χρυσή φούστα ακίνητη τη ζωή που περνάει μέσα από τα βήματα μέτρα.
3. Στις φωνές των παιδιών ταξιδεύει η άνοιξη, το απόγευμα στη λίμνη.
4. Απόγευμα, ο αέρας ζεστός μυρίζει θάλασσα. Χαϊδεύει την πόλη πριν με συνάντησει δίπλα στο παράθυρο, ξεφυλλίζει βιαστικά το βιβλίο που κρατώ στα χέρια μου. Η σελίδα σταμάτησε και ένα τίτλος ξεχώριζε ανάμεσα από τα μαύρα γράμματα (Το 31 π.χ στην Αλεξάνδρεια). Και είναι απόγευμα και είναι η Αλεξάνδρεια η πόλις και είναι μια Στιγμή.
5. Το μπλε φωτεινό, σαν ο ουρανός να κάθισε πάνω στο φόρεμα και να κρύφτηκε στις πτυχές του. Λευκό το πουκάμισο με μια δαντέλα περίτεχνη να διατρέχει τα χέρια της που κράταγαν τα λόγια μας. Και ήσαν φωτεινά και μπλέ, και το απόγευμα ήρθε.

Ιωάννης Ρογδάκης